

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Ivana Gundulića 27
Split

P-2334/2023-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu tog suda Dunji Ljubičić u pravnoj stvari tužitelja Ilije Matanovića iz Splita, Grga Novaka 23 OIB:56996516567, zastupanog po punomoćniku Srđanu Kaleboti, odvjetniku u OD Budimir & partneri d.o.o. u Splitu, protiv tuženika OTP Banka d.d. OIB:52508873833 Split, Domovinskog rata 61, zastupanog po punomoćniku Niki Šobat Šimić, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Anić & Anić d.o.o. Split, zbog isplate, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 01. srpnja 2026. u nazočnosti stranaka, pozivom na odredbu čl.335 st.6 - 12 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, Odluka Ustavnog suda RH u 2/07, 84/08,96/08-Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, nadalje u tekstu: ZPP) dana 23. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštena ugovorna odredba, članak 2. Ugovora o kreditu broj 75400/05 od 24.3.2005., kojeg su zaključili tužitelj i HVB SPLITSKA BANKA d.d., R. Boškovića 16, OIB 69326397242, sada OTP banka d.d., OIB 52508873833, Domovinskog rata 61, Split, u dijelu u kojem je ugovoreno kako se stavlja na raspolaganje kredit u kunsjoj protuvrijednosti 49.474,00 CHF prema prodajnom tečaju kreditora na dan korištenja kredita, članak 10., a), 1., u dijelu u kojem je ugovoreno kako se kredit otplaćuje u mjesečnim anuitetima u valuti CHF, d) 1., uplatom potrebnog iznosa u kunsjoj protuvrijednosti po prodajnom tečaju za valutu ugovora prema tečajnoj listi kreditora na dan dospijeca, d) 2., u dijelu u kojem je ugovoreno da ukoliko korisnik kredita zakasni s uplatom mjesečnog anuiteta kreditor na uplatu primijeniti prodajni devizni tečaj vrijedeći na dan kad je kreditoru omogućeno raspolaganje uplaćenim novčanim sredstvima, odnosno d) 3., na prijevremene uplate prodajni devizni tečaj koji vrijedi na dan dospijeca.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju, u roku 15 dana, isplati iznos od 5.879,50 Eura/44.299,09 kn, sve sa pripadajućom zateznom kamatom, obračunatoj po stopi 15% do 31.12.2007., od 1.1.2008. do 31.7.2015. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je Stranica 3 od 6 prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, od 1.8.2015. obračunatoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1.1.2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako

polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, koje zatezne kamate teku od dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate, kako slijedi:

- na iznos 0,10 € od 10.06.2005.,
- na iznos 0,14 € od 08.09.2005.,
- na iznos 2,04 € od 09.09.2005.,
- na iznos 0,06 € od 14.09.2005.,
- na iznos 0,89 € od 10.11.2005.,
- na iznos 2,74 € od 12.12.2005.,
- na iznos 0,95 € od 10.01.2006.,
- na iznos 0,02 € od 05.11.2008.,
- na iznos 0,05 € od 14.11.2008.,
- na iznos 9,95 € od 12.01.2009.,
- na iznos 0,59 € od 10.02.2009.,
- na iznos 11,71 € od 11.02.2009.,
- na iznos 24,30 € od 10.03.2009.,
- na iznos 10,63 € od 10.04.2009.,
- na iznos 8,19 € od 11.05.2009.,
- na iznos 6,82 € od 10.06.2009.,
- na iznos 9,58 € od 10.07.2009.,
- na iznos 4,07 € od 10.08.2009.,
- na iznos 6,57 € od 10.09.2009.,
- na iznos 2,29 € od 12.10.2009.,
- na iznos 6,10 € od 10.11.2009.,
- na iznos 3,91 € od 10.12.2009.,
- na iznos 13,13 € od 11.01.2010.,
- na iznos 19,11 € od 10.02.2010.,
- na iznos 17,79 € od 10.03.2010.,
- na iznos 0,07 € od 07.04.2010.,
- na iznos 22,59 € od 12.04.2010.,
- na iznos 0,46 € od 07.05.2010.,
- na iznos 30,25 € od 10.05.2010.,
- na iznos 35,90 € od 10.06.2010.,
- na iznos 1,13 € od 08.07.2010.,
- na iznos 49,04 € od 12.07.2010.,
- na iznos 0,17 € od 09.08.2010.,
- na iznos 37,05 € od 10.08.2010.,
- na iznos 68,12 € od 10.09.2010.,
- na iznos 51,81 € od 11.10.2010.,
- na iznos 54,97 € od 10.11.2010.,
- na iznos 68,36 € od 10.12.2010.,
- na iznos 0,15 € od 07.01.2011.,
- na iznos 86,36 € od 10.01.2011.,
- na iznos 65,98 € od 10.02.2011.,
- na iznos 72,19 € od 10.03.2011.,
- na iznos 63,40 € od 11.04.2011.,
- na iznos 83,29 € od 10.05.2011.,
- na iznos 96,91 € od 10.06.2011.,
- na iznos 103,10 € od 11.07.2011.,

-na iznos 168,57 € od 10.08.2011.,
-na iznos 2,02 € od 12.09.2011.,
-na iznos 106,64 € od 12.09.2011.,
-na iznos 96,91 € od 10.10.2011.,
-na iznos 99,31 € od 10.11.2011.,
-na iznos 98,42 € od 12.12.2011.,
-na iznos 106,91 € od 10.01.2012.,
-na iznos 112,84 € od 10.02.2012.,
-na iznos 114,66 € od 12.03.2012.,
-na iznos 110,35 € od 10.04.2012.,
-na iznos 112,65 € od 10.05.2012.,
-na iznos 115,03 € od 11.06.2012.,
-na iznos 111,47 € od 10.07.2012.,
-na iznos 111,14 € od 10.08.2012.,
-na iznos 103,63 € od 11.09.2012.,
-na iznos 106,67 € od 10.10.2012.,
-na iznos 0,06 € od 12.11.2012.,
-na iznos 111,70 € od 12.11.2012.,
-na iznos 110,12 € od 10.12.2012.,
-na iznos 112,41 € od 10.01.2013.,
-na iznos 105,91 € od 11.02.2013.,
-na iznos 103,40 € od 11.03.2013.,
-na iznos 110,56 € od 10.04.2013.,
-na iznos 103,55 € od 10.05.2013.,
-na iznos 99,86 € od 10.06.2013.,
-na iznos 95,69 € od 10.07.2013.,
-na iznos 100,80 € od 12.08.2013.,
-na iznos 103,59 € od 10.09.2013.,
-na iznos 106,25 € od 10.10.2013.,
-na iznos 106,83 € od 11.11.2013.,
-na iznos 110,35 € od 10.12.2013.,
-na iznos 105,13 € od 10.01.2014.,
-na iznos 108,91 € od 10.02.2014.,
-na iznos 111,07 € od 10.03.2014.,
-na iznos 110,67 € od 10.04.2014.,
-na iznos 107,17 € od 12.05.2014.,
-na iznos 106,67 € od 10.06.2014.,
-na iznos 109,69 € od 10.07.2014.,
-na iznos 112,77 € od 11.08.2014.,
-na iznos 114,37 € od 10.09.2014.,
-na iznos 114,55 € od 10.10.2014.,
-na iznos 117,49 € od 10.11.2014.,
-na iznos 118,41 € od 10.12.2014.,
-na iznos 119,60 € od 12.01.2015.,
-na iznos 0,70 € od 10.02.2015.,
-na iznos 90,42 € od 11.02.2015.,
-na iznos 20,32 € od 12.02.2015. i
-na iznos 0,23 € od 17.02.2015.

III. Odbija se prigovor tuženika compensatio per iudicem (prijeboja) a koji glasi:

"Nalaže se tužitelju isplatiti tuženiku po osnovu potplaćenih anuiteta (tzv. negativnih razlika) za razdoblje kad je tečaj CHF u odnosu na HRK bio niži od onoga na dan isplate kredita u iznosu od 529,98 € sa zateznim kamatama obračunatim do 31.12.2007. po stopi od 15% godišnje, od 01.01.2008. do 31.07.2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena, od 01.08.2015. do 31.12.2022. po stopi obračunatoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koje zatezne kamate teku od dospelja svakog pojedinog iznosa do isplate, kako slijedi:

- na iznos 1,48 € od 10.04.2005.,
- na iznos 4,29 € od 10.05.2005.,
- na iznos 4,65 € od 08.07.2005.,
- na iznos od 4,01 € od 10.8.2005.,
- na iznos 0,32 € od 10.10.2005.,
- na iznos 2,67 € od 10.2.2006.,
- na iznos 8,13 € od 10.4.2006.,
- na iznos 7,02 € od 10.5.2006.,
- na iznos 7,46 € od 12.6.2006.,
- na iznos 9,38 € od 10.7.2006.,
- na iznos 10,13 € od 10.8.2006.,
- na iznos 8,48 € od 11.9.2006.,
- na iznos 7,02 € od 10.10.2006.,
- na iznos 11,95 € od 10.11.2006.,
- na iznos 10,32 € od 11.12.2006.,
- na iznos 14,14 € od 10.01.2007.,
- na iznos 15,12 € od 12.02.2007.,
- na iznos 16,13 € od 12.3.2007.,
- na iznos 17,38 € od 10.04.2007.,
- na iznos 22,55 € od 10.5.2007.,
- na iznos 22,09 € od 11.06.2007.,
- na iznos 25,66 € od 10.7.2007.,
- na iznos 21,84 od 10.8.2007.,
- na iznos 21,98 € od 10.9.2007.,
- na iznos 26,37 od 10.10.2007.,
- na iznos 22,78 € od 12.11.2007.,
- na iznos 24,24 € od 10.12.2007.,
- na iznos 19,37 € od 10.01.2008.,
- na iznos 15,20 € od 11.02.2008.,
- na iznos 9,25 € od 10.03.2008.,
- na iznos od 14,39 € od 10.04.2008.,
- na iznos 18,04 € od 12.05.2008.,

- na iznos 18,57 od 10.06.2008.,
- na iznos 19,68 € od 10.07.2008.,
- na iznos 21,43 € od 11.08.2008.,
- na iznos 20,48 € od 10.09.2008.,
- na iznos 11,06 € od 10.10.2008.,
- na iznos 3,47 € od 10.11.2008. i
- na iznos 6,29 € od 10.12.2008."

IV. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 875,00 € sa kamatom koja teče od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29 st.2 ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana trećeg polugodišta za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Dana 31. svibnja 2023. zaprimljena je tužba tužitelja u kojoj je navedeno da je s tuženikom sklopio Ugovor o kreditu broj 75400/05 (nadalje: Ugovor), a temeljem kojeg mu je tuženik na raspolaganje stavio kredit u iznosu od 49.474,00 CHF i koji je isplaćen u protuvrijednosti kuna, prema srednjem tečaju tuženika, važećem na dan korištenja kredita. U unaprijed standardiziranom Ugovoru tuženik je ugovorio valutnu klauzulu te je otplatu kredita vezao uz ovu valutu. Postupajući na taj način tuženik je ugovorio nepoštenu i nišetnu odredbe što za posljedicu ima neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Obzirom na navedeno te odluku Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12 koja je pravomoćna, utvrđeno je da je između ostalog i tuženik i to kao sedmotuženik, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita. Tužitelj je predložio da sud provede raspravu, utvrdi odlučne činjenice i nakon toga donese presudu kojom će naložiti da tuženik tužitelju isplati ono što je stekao temeljem tako nišetne, a nadasve nepoštene odredbe Ugovora. Tužitelj je zatražio da mu se naknadi i trošak postupka.

2. Dana 03. veljače 2025. tuženik podnosi odgovor na tužbu u kojem navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Istakao je prigovor nedostatka tužiteljevog pravnog interesa za podnošenje ove tužbe jer je kredit otplaćen. U preostalom dijelu tuženik je ustvrdio da je ugovorena valutna klauzula pravno valjana te da se sa tužiteljem pregovaralo o toj ugovornoj odredbi, a tuženik tužitelju nije zatajio niti jednu informaciju koju je imao ili za koju je znao, a koja je ev. mogla utjecati na odluku tužitelja o sklapanju ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF-u. 2005. godine tuženik je imao razne ponude kredita, pa i kredite u kunama, no tužitelj je želio sklopiti baš ugovor u CHF-u. Sve odredbe Ugovora su jasne, lako uočljive i razumljive, a odredba o valutnoj klauzuli nije protivna načelu savjesnosti i poštenja. Odredba o valutnoj klauzuli nije prouzročila znatniju neravnotežu u pravima i obvezama na štetu potrošača odnosno tužitelja. Slijedom navedenog, tuženik je predložio da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev i osudi tužitelja na snaslanje parničnog troška. U podnesku od 25. svibnja 2026. tuženik je istakao i prigovor prijeboja.

3. Tužitelj je na ročištu od 01. srpnja 2026. prigovorio zastari na istaknuto potraživanje tuženika sa naslova tzv. negativnih razlika.

4. U postupku su izvedeni dokazi pregledom: Ugovora o kreditu broj 75400/05, otplatnog plana, potvrde o konačnoj otplati kredita, izvatka sa tekućeg računa tužitelja i odluke ovog suda P-2146/2019 od 17. siječnja 2025.

5. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan, dok tuženikov prigovor prijetoja nije osnovan

6. Stranke su popisale parnični trošak.

7. Predmet postupka je zahtjev tužitelja prema tuženiku za isplatom neosnovano naplaćenih i stečenih iznosa s osnova ništetne odredbe o valuti u Ugovoru o kreditu i zahtjev za isplatu parničnog troška.

8. Među strankama nije sporno kako je između prednika tuženika i tužitelja sklopljen 24. ožujka 2005. Ugovor o kreditu broj 75400/05, kojim je prednik tuženika odobrio tužitelju namjenski kredit za kupnju stana sa rokom otplate od 120 mjeseci, kamatnom stopom koja je promjenjiva, a na dan zaključenja Ugovora iznosi 4,69 % uz valutnu klauzulu kojom se odobrava isplata sredstava u visini od 49.474,00 CHF u protuvrijednosti kuna po prodajnom tečaju kreditora na dan korištenja kredita.

8.1. Na ročištu koje je održano dana 01. srpnja 2026. tužitelj je izjavio da ne osporava visinu negativnih razlika ali ističe prigovor zastare dok je tuženik izjavio da ne osporava visinu predmetnog potraživanja.

9. Nije sporno da je kod Trgovačkog suda u Zagrebu vođen postupak radi zaštite kolektivnih prava i interesa predmet kojega je bila zaštita potrošača od korištenja dvije ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo: odredbe o valutnoj klauzuli prema kojoj je glavnica vezana za švicarski franak i odredbe kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koje je tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke.

10. Spornim je tuženik učinio sljedeće: je li se predmetnim ugovaranjem postupilo suprotno načelu savjesnosti i poštenja a što bi uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (ovdje tužitelja).

11. Treba navesti da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske 13. lipnja 2014., postupajući po žalbi izjavljenoj na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovnog broja P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u parnici tužitelja Udruge potrošač protiv ovdje tuženika i drugih, radi zaštite kolektivnih interesa u točki I. izreke preinačio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. i odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za utvrđenje da su banke, među njima i ovdje tuženik (potonji u periodu od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008.) povrijedili kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Vrhovni sud RH u svojoj odluci pod brojem Revt-249/14 od 9. travnja 2015. odbio je revizije tužitelja i 1.-7. tuženika kao neosnovane, koje su izjavljene protiv presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. kojom je djelomično potvrđena, djelomično preinačena i djelomično ukinuta presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013.

11.1. U obrazloženju presude Visokog trgovačkog suda navodi se kako se pojedini potrošači, u slučaju postojanja osuđujuće odluke, dakle kada sud utvrdi postojanje određene povrede propisa o zaštiti potrošača, u postupku individualne pravne zaštite, naknade štete, izmjene ugovora ili slično, mogu pozvati na sadržaj odluke iz postupka zaštite kolektivnih prava i interesa. Na taj način proširene su subjektivne granice pravomoćnosti jer osuđujuća presuda iz postupka zaštite kolektivnih interesa u postupcima individualne zaštite koje pokrenu potrošači obvezuje

ostale sudove. Naime, navedeno je u skladu sa odredbom čl.138a Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 79/07, 125/07, 79/09 i 89/09, nadalje u tekstu: ZZZP) koji propisuje da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl.131 st.1 ovoga Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl.131 st.1 ovoga Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika (koji obuhvaća i povrede učinjene kod potrošačkog kreditiranja). Navedeni zakon se ima primijeniti s obzirom na vrijeme kada je sklopljen ugovor, dakle kada je i ugovorena predmetna odredba.

11.2. Razmatrajući presudu Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske kojom je navedeni spor pravomoćno okončan, za navesti je da su u istoj pojašnjene sve činjenice sporne u ovom postupku, a kako je naprijed obrazloženo.

12. Odredbom čl.96 st.1 ZZZP-a, propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. St.2 istog članka propisano je da se smatra kako se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, a odredbom st.4 navedenog članka propisano je da ako trgovac tvrdi kako se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to i dokazati.

13. Čl.99 ZZZP-a propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijene poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive.

14. Po ocjeni Visokog trgovačkog suda RH na ovaj način ugovaranja izbjegao se u potpunosti utjecaj druge ugovorne strane na cijenu, što je protivno odredbi čl.247 ZOO-a koje propisuju da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Nadalje, navodi se kako banke kao trgovci profesionalci nisu korisnicima kredita pružili dovoljno informacija za donošenje odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, te ih nisu upoznali sa povećanim rizikom ugovaranja valutne klauzule.

15. Odredbom čl.4 ZOO-a propisano je da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanja prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja. Ovo načelo valja tumačiti na način da treba postojati moralna obveza ugovaratelja prilikom zasnivanja obveznog odnosa. U presudi se zaključno navodi da su banke, vodeći računa samo o svom interesu ne uvažavajući interese potrošača, iskoristivši činjenicu da nema propisa koji im to nalaže, potrošačima nametnule ugovorne odredbe koje potrošače stavljaju u neravnopравan položaj, koje uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i sve to na štetu potrošača, sve suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

16. Prema odredbi čl.1111 st.1 Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 91/96, 112/99, 88/01, 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 u daljnjem tekstu: ZOO) , kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi, dok je st.2 istog članka određeno da se pod prijelazom imovine razumijeva i stjecanje koristi izvršenom radnjom. Prema st.3 istog članka obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti

nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

17. Dakle, u slučaju kad je na naprijed navedeni način utvrđeno da je tuženik u predmetnom Ugovoru koristio nepoštenu a time i ništetnu odredbu o valutnoj klauzuli i kod činjenice da je tuženik nespornim učinio visinu tužiteljevog potraživanja valjalo je donijeti odluku kao pod točkama I. i II. izreke ove presude.

18. Iako je tuženik artikulirao u konačnici svoj zahtjev glede tzv. negativnih razlika svojim podneskom od 25. svibnja 2026. Prigovor je postavljen s pojedinačnim iznosima tzv. negativnih razlika premda je već u zastari. Mora se naglasiti da bez obzira na sve, pa i činjenicu da se raspravlja o prigovoru, kao što je to napravio ovaj sud smatrajući isto svrsishodnim za konačno rješenje nastalih problema među strankama, da valja štititi Ustavno i konvencijsko načelo prema kojem nitko ne može imati koristi od vlastitog nezakonitog postupanja. Tužitelj nije ništa od tuženika stekao jer je samo tužitelj u ovom ugovornom odnosu bio taj koji je plaćao.

18.1. Valja napomenuti da je Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci U-III/1068/2022 izrijekom kazao i zauzeo stav o tome da je podnositeljčin prigovor radi prebijanja protutražbine s osnova negativnih tečajnih razlika pao u zastaru s obzirom na to da je podnositeljica (misli se na podnositelja ustavne tužbe, banku sa sjedištem u Rijeci) trgovac a ne potrošač, zbog čega se na nju ne primjenjuju stajališta Vrhovnog suda RH o prekidu roka zastare pokretanjem kolektivnog spora.

18.2. Slijedom iznijetog odlučeno je kao pod točkom III. izreke ove presude.

19. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154 st.2 ZPP-a, a tužitelju je obistinjen trošak kako slijedi: za sastav tužbe, za sastav obrazloženog podneska od 25. lipnja 2026. te za pristup i za zastupanje na ročištu od 01. srpnja 2026. - svaka radnja po 100 bodova te za pristup ročištu za objavu i uručenje odluke – 50 bodova. Ukupan zbir od 350 bodova pomnožen je sa iznosom od 2,00 €, koliko iznosi vrijednost jednog boda, te je tako dobiven iznos 700,00 € kojem je pridodan još i iznos od 175,00 € na ime 25% PDV-a. Matematičkom operacijom zbrajanja navedenih iznosa dobiven je ukupan iznos parničnog troška koji je tužitelju prouzročen, a nadoknaditi će mu ga tuženik, kao stranka koja je postupak izgubila u cijelosti, u visini od 875,00 €.

19.1. Kamate na tako dosuđeni trošak su temeljem odredbe čl.30 st.2 Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17) tužitelju dosuđene od presuđenja do isplate.

20. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom IV. izreke ove presude.

U Splitu, 23. srpnja 2026.

S U D A C

Dunja Ljubičić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjeraka, u roku 15 dana od dana dostave objave iste.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3088b-244dd**

Kontrolni broj: **0cb3a-b14fc-3d071**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.